

[Stæhr Johansen.]

man haft en gnidningsfri overgang, idet man har det samme system, som vi i store træk havde tænkt os.

Jeg er kun glad for én ting, og det er, at man vil drøfte lovforslaget i et udvalg, for jeg mener, der er uhyre mange problemer. Og så kan jeg sige én ting til, nemlig at kan vi ikke her blive enige — og det er da naturligt, at vi har forskellige synspunkter — så er dette et spørgsmål, som efter min opfattelse er egnet til en folkeafstemning. Nu kan man spørge: diskriminerer det ikke folkeafstemningstanken? Det kan jeg ikke se, for den nye formand for radiorådet har netop sagt, at vi har fået den fjerde magtfaktor her i landet, nemlig ud over den lovgivende, den udøvende, og den dømmende magt radio og tv. Det er så vigtige spørgsmål, det drejer sig om, at jeg synes, at vi i dette ting, der alle er demokrater, i dag måtte kunne samles om at lade befolkningen afgøre sagen, og det kan passende ske ved en folkeafstemning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Hvis det ikke var, fordi der var stillet mig nogle direkte spørgsmål, tror jeg næsten, at jeg ville have afstået fra at svare, for i øjeblikket er i hvert fald afstanden imellem ordføreren for forslagsstillerne og mig så lang, at der næppe er nogen umiddelbar anledning til at bygge bro. Men jeg er blevet stillet over for nogle spørgsmål, som jeg gerne skal besvare.

Jeg vil gerne sige til de øvrige ordførere, at jeg er glad, fordi man har været med til at afvise dette lovforslag, og fordi man fra alle sider er gået ind for, at vi på baggrund af en redegørelse må diskutere, få synspunkterne frem og så sige: hvordan kan vi forme en ny radiospredningslov — for jeg tror, det er noget af det vigtigste, vi står over for i den kommende tid — der kan give os et bedre system end det, vi har i øjeblikket?

Jeg vil gerne sige til fru Merete Bjørn Hanssen, at jeg var glad over bemærkningerne om balancen mellem hovedstaden og den øvrige del af landet. Jeg har hele tiden gjort mig til talsmand for, at man i kulturpolitikken skulle søge at skabe en bedre fordeling af de kulturaliteter, vi har her i landet. Vi må erkende, at København hidtil

har haft en overvægt, og det kan ikke være rimeligt, at vi fortsætter en politik, der opretholder denne overvægt; vi må skabe en kulturel ligestilling. Det tror jeg man kan gøre på mange måder, også i forbindelse med en ny radiospredningslov, ikke nødvendigvis ved at lægge store anlæg ud, men ved selve programlægningen.

Jeg har med stor interesse læst det notat, som min forgænger i embedet, hr. K. Helveg Petersen, kom med i forsommeren 1970, og jeg synes, at det, nøjagtig som det meste af det, min forgænger kom med, har været inspirerende at læse og et godt oplæg til en debat, og at man også skal have det med ind i diskussionen. Der er man jo inde på, hvordan man kunne få en direkte kommunikation mellem befolkning og radioråd, hvilket bl. a. har fået mig til at spekulere over, om man inden for de forskellige amter kunne lave lokale radioråd, som så kunne diskutere tingene, øve kritik og så bagefter træde sammen med det almindelige radioråd, sådan at der blev en bred diskussionsbasis med efterkritik, med forslag, med ideer, og altså på den måde decentraliserede tingene.

Der blev spurgt om kassetteudvalgets arbejde, og dér må jeg sige, at det går ikke så godt. Det går ikke så godt, for hver gang udvalget tror, at nu er de færdige til at kunne afslutte arbejdet, som har været meget stort, så kommer der nye oplysninger ind fra mange forskellige lande, og så siger de: nu står vi lige foran at skulle afslutte tingene, og pludselig kommer der nogle nye ting ind. Hele det område bevæger sig jo så vældig stærkt i øjeblikket, at intet egentlig er rigtig færdigt og afgjort; det har vi også set på de hjemlige ting i denne forbindelse: man er ikke nået frem til at kunne sige, at vi kan lave det på den og den måde. Men spørgsmålet om den endelige fastlæggelse af, hvordan man vil gøre det, og så hele oplysningsproblemet osv., har altså gjort, at det er gået dårligt i den forstand, at man ikke har kunnet nå noget resultat, men man samler en fantastisk masse oplysninger, som kan danne en baggrund også i forbindelse med diskussionen om radiospredningsloven. Men jeg tror, vi bliver nødt til at holde tingene meget åbne i den lov, fordi vi ganske simpelt må gå ud fra, at man ingen steder i